

אין סבתא שלא היה
לה בארון הגבוה כזה

מה השעה? מי אני? למה קמתי?
בכלל ישנתי? ניצחנו כבר?

אמרתי לו למרוח
קרם הגנה ...

בן אדם קם
מוקדם ביום שישי
ואז הוא מגלה
שאשתו חושבת
שתשע זה
לא מוקדם

כל הזמן חשדתי במכונת
הכביסה שהיא מכווצת לי
הבגדים.
בסוף התברר שזה המקרר

דבר העורך

איך להוכיח... מצוה להוכיח את הזולת בדרכי
נועם על כל עוול ולתקן כל דבר הנעשה שלא כהוגן!
ככל שהתוכחה תהיה יותר אמיתית. לא מן השפה
ולחץ, אלא מתוך הזדהות פנימית אמיתית עם
הדברים הנאמרים, כן תהיה בה יותר סגולת ההשפעה
על הזולת.

וזה מה שמצאנו בשיחתו של אליעזר עבד אברהם
בפני בתואל ולבן כאשר העביר אליעזר בדבריו את
השגחתו יתברך, בדיוק כפי מה שראה והרגיש בלב,
הישר ללבם של בתואל ולבן, עד שמגודל התפעלותם
לא יכלו להמנע מקריאתם הנרגשת: "מה יצא הדבר!"

וכמו שנאמר "דברים היוצאים מן הלב
נכנסים אל הלב".

בהערכה רבה
נר שמש

לרפואת יונה בת דינה תחי'

קמפיין הרעב בעזה מקבל
תפנית: הדוח המפתיע של
הא"ם חושף - ילדים בעזה
סובלים מהשמנת יתר

בכיר גרמני תוהה: "איך ייתכן
שלפלסטינים תמיד נגמר
האוכל והמים - אבל לעולם לא
הרקטות והתחמושות?"

שווה קריאה

זה לא סיפור על צדקה... מסופר על בחור צעיר שהגיע לאסוף כסף. ראיתי אותו אחרי
תחנון. בעודי מרים את עיני מה'נפילת אפיים' הבחנתי בו, עומד שם בזווית בית הכנסת, הוא לא היה עטור בתפילין וטלית, ניכר היה עליו
שלא בא לכאן כדי להתפלל אלא כדי לבקש כסף לצדקה. הוא מבקש את הכסף לעצמו ולמשפחתו, כך אפשר להסיק מהמבט
המושפל והביישן. ראיתי עליו שהוא מהסס אם לגשת או לא, וברגע האחרון עצר את עצמו ונשאר במקומו. הבושה הכריעה אותו.
המתפללים החלו להתקפל, וכשאמרו את הקדיש האחרון, החליט כנראה לאזור אומץ הוא ניגש אל הבימה בצעדים כושלים, דפק
דפיקה קלה שבקושי, ולאחר מכן יחל להרצות את דבריו בקול ענות חלושה. איתרע מזלו ורוב המפללים כבר עזבו, ומהמעט שעוד
נשארו, ארבעה מתפללים פצחו בדיוק בשיחה קולנית, לא שמו לב בכלל לבחור הצעיר. אני ניסיתי להקשיב לו, הוא חתן? הוא יתום? לא
הצלחתי לשמוע כלום. הוצאתי מהארנק שטר מכובד, לתת לו רק מתוך רחמים עבור הבושה שהוא חווה. "אם הוא כל כך מתבייש ובכל
זאת בא לבקש כסף", חשבתי לעצמי, "כנראה שהוא ממש זקוק לכסף הזה, עקבתי אחריו, והפעם הכתה בי הפתעה אדירה: אף
אחד מהמתפללים שנשארו, לא התעלם, וגם לא פטר אותו בשקל וחצי, וגם לא בחמישה שקלים. כולם שלפו שטרות ונתנו לו, רובם
נתנו שטרות של עשרים, היו גם שניים שנתנו לו שטר של חמישים, ואחד המתפללים ספר לו מספר שטרות ותחב בתוך ידו. הם לא
שמעו אותו, הם לא ראו את הבושה שכיסתה את פניו. אבל הקב"ה מסובב כל הסיבות, הוא מחליט מה יעלה בלב האדם, והוא לא יזניח
את מי שמגיע לו, רק בגלל שהוא קצת התבייש.

יצאתי משם נרעש ונפחד... כמה משקיעים גבאי הצדקה בהכנות הנאות חוצב הלהבות. כמה הם מתאמצים להעניק ולתת לכל אחד את
הרגשתך הרחמים כדי שיפתח את ארנקו וייתן להם סכום גדול ככל האפשר. והנה כאן מגיע בחור צעיר, חסר ניסיון, הוא לא יודע איך
לדבר, אין לו את האומץ הנדרש, ובכל זאת הוא יצא עם סכום שלא היה מבייש את טובי גבאי הצדקה. הוא יצא עם כמה מאות שקלים
ממניין אחד בודד!

למה הסיפור הזה כל כך מדבר אלי? כי הסיפור הזה הוא לא סיפור על צדקה או בושה. זה סיפור של השגחה פרטית!

אזהרה! בעלון משולבים קטעי הומור - אין בכוונתם לפגוע ולהעליב!

חלק מהסליחות
מוקלטות לצורך
בקה ושיפור
השירות.

לא מבין למה קוראים לו
"מתקין מזגנים" במקום
"מחולל האושר".

המשטרה מבקשת
את עזרת הציבור
למצוא את הסופה

תגיד זה בסדר לאכול עוגה אחרי האיימון?

22:55

מה פתאום! 22:55

נו עד שאתה עונה כבר אכלתי 22:57

"נהג בקלות ראש"
כתב אישום הוגש נגד הזמר ששון
שאולוב: חצה צומת באור אדום והתנגש
ברכב |
הוא בטח יקח עו"ד עוד יותר טוב

בוקר אור לכל מי שמעוניין
אני עושה מכירת שופרות מיוחדת
לקראת החג מהקרניים שהצמיחו
לי הילדים החופש הזה

תפסיקו
לבקש!
תתחילו
להודות!
שפע → הודיה

אחד נכנס לחנות
פרחים ורואה
שלט...דבר אליה
בפרחים...
הוא מבקש מהמוכר
ורד אחד...רק אחד?
שואל המוכר...
כן..עונה...אני לא
פטפטן...

אחד הרגעים
המלחיצים

בס"ד

השיבני
מחנה סיוע ירושלים

השיבני
ואשובה

ימים בודדים לפני יום הדין
צריכים רגל
לפתח את הלב
להתבונן, להתבונן...

ערב התעוררות לנשים ובנות

דברי פתיחה:
הגב' מ.אלמליח
אמו של הילד אלחנן נהוראי ז"ל
"האמנתי כי אדבר"

הרבנית ב.ליבמן תחי

הרב **מרדכי נויגרשל** שליט"א

קבלת פנים מפנקת עם קפה ומאפה

מזומן/ 10
אשראי

ביה"כ משכן ישראל
רחוב אביי 28
רמה ד'

19:45

יום שני
כה' אלול
7.9.26

דברי הגאון הרב

ראובן אלבז שליט"א

זה לא סתם קולות... אֲשֶׁר הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה
נמצאים אנו לפני יום הדין הגדול והנורא בו כל באי
העולם עוברים לפניו כבני מרון (ראש השנה טז ע"א),
"ובריות בו יפקדו להזכירם לחיים או למוות", ועל
המדינות בו יאמר איזו לחרב ואיזו לשלום" (תפילות
ראש השנה), הכל נגזר ביום ראש השנה, הכל!
ביום ראש השנה נזכה אי"ה לקיים מצווה חשובה
ביותר, מצוות תקיעת השופר, וכותב הרמב"ם (פ"ג
מהלכות תשובה ה"ד) אע"פ שתקיעת שופר גזירת
הכתוב היא, רמז יש בה: עורו ישנים משנתכם
ונרדמים הקיצו מתרדמתכם וחפשו במעשיכם וחזרו
בתשובה וזכרו בוראכם, אלו השוכחים את האמת
בהבלי הזמן.

עלינו לקחת את הרמז שבתקיעת השופר, בתהילים
נאמר (פט, ז) אֲשֶׁר הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה, ואומר הזוה"ק
(פנחס רל"א ע"א) לא כתוב שומעי תרועה או תוקעי
תרועה, אלא יודעי תרועה, שידעו שזה לא סתם
תקיעה, שמבינים את הסוד של תקיעת השופר.
הגמרא אומרת (ר"ה כח ע"א) שאם שמע קול שופר
יצא, הכוונה הפשוטית זה ששמע את התקיעה, אך
מלשון "שָׁמַע יִשְׂרָאֵל" (דברים ו, ד) - התבונן והבין
(ספורנו שם), אם שמע קול שופר דהיינו אם הבין
את המהות של תקיעת שופר - יצא ידי חובה.
תקיעת שופר זה לא סתם קולות, זו אזעקת אמת,
"צבע אדום!", כשיש אזעקה כולם מתחבאים
ותופסים מחסה, בתקיעת השופר אנו נכנסים לעשרת
ימי תשובה שבהם אנו מתחבאים בתוך נבכי הנפש
וחוזרים בתשובה שלימה, נִחְפְּשֶׁה דַרְכֵינוּ וְנִחְקְרָה
וְנִשְׁנָא עַד ה' (איכה ג, מ), ממך אברך אליך (מתוך
פיוט כתר מלכות).

אדם שנמצא בתוך המקלט ואינו יכול לשמוע
חדשות בכל מיני מכשירי התקשורת, יש לו פחד
גדול, הוא לא יודע מה קורה, מי נפגע ומה הנזק, כך
אנחנו צריכים להרגיש בתקיעת השופר, מתחילה
עכשיו אזעקה ואין אנו יודעים מה יהיו תוצאות
הטילים.

נתנו לנו עשרה ימים גדולים בהם אנו יכולים לשנות
ולהפך את כל גזר הדין לטובה, בכחנו ליירט את כל
הטילים, על ידי שנרבה בתפילות מעומק הלב,
בסליחות בבכיה ותחנונים, בשמיעת שיעורי תורה,
בקריאת תהילים ותיקוני זוהר הקדוש, בעשיית
צדקות וחסד, זה הזמן, נצל את הימים הגדולים
שניתנו לנו.

יהי רצון שנזכה לשנת גאולה וישועה,
שנת טובה וברכה שנכתב ונחתם
בספר החיים והשלום, אמן.

שבת שלום ומבורך!

לקבלת העלון במייל: 367korona@gmail.com